

سازمان عفو بین الملل

اعلامیه مطبوعاتی

امشب تا ساعت GMT00:01 ، 5 اکتوبر 2017

دولت های اروپایی در حدود 10000 مهاجر افغان را به خطر مرگ و شکنجه بر می گردانند

- با وجودیکه افغانستان خطرناکتر شده است، برگشت مهاجرین از اروپا افزایش یافته
- دولت های اروپایی اشتباه میکنند که میگویند بخش های از افغانستان امن است
- سال 2016 مرگبارترین سال برای غیرنظامیان بوده است و 2017 هم در همین مسیر رو به اختتام است

سازمان عفو بین الملل در گزارشی امروز گفت که با خروج اجباری افغان ها و برگشتاندن آنها به کشوری که شکنجه، اختطاف، مرگ و تخطی حقوق بشر بیداد میزند کشور های اروپایی زندگی آنها را با خطر مواجه میسازد.

در حالیکه تلفات ملکی به بلند ترین سطح خود رسیده است، گزارش انتشار یافته اخیر میسراند که دولت های اروپایی بالای مهاجرین فشار وارد میکنند تا تعداد زاید از این پناهندگان دو باره به کشور های مبدأ شان اخراج شوند و این امر یک نقض واضح قانون بین المللی می باشد.

گزارش جدید تحت عنوان "برگشت اجباری به خطر: برگشت پناهندگان از اروپا به افغانستان" بیشتر روی قضایای دلخراش مهاجران اخراج شده افغان از کشور های ناروی، هالند، سویدن و جرمنی بیشتر تمرکز میکند. پناهندگان اخراج شده تنها برای کشته، زخمی شدن در انفجار ها، و یا هم برای زندگی با ترس و هراس از تعقیب به خاطر گرایش های جنسی شان و یا هم بخاطر روی آوردن به مسیحت دوباره به کشور مبدأ شان برگشتانده میشوند.

انا شیا یک تن از محققان سازمان عفو بین الملل در امور مهاجرت و حقوق پناهندگی میگوید: "در تصمیم گیری آنان در مورد افزایش تعداد اخراج شدگان دولت های اروپایی یک روش بی اعتنا و غیرقانونی را تطبیق کرده اند. به اساس شواهد خشونت در افغانستان به اوج خود رسیده و هیچ گوشه افغانستان مصون نیست. دولت های اروپایی مردم را به خطرهای شکنجه شدن، اختطاف، مرگ و دیگر وحشت ها مواجه میسازند."

گزارش می افزاید افغان های که بصورت اجباری خارج شدند شامل اطفال و نوجوانانی استند که زمانیکه به اروپا آمده بودند طفل و بعضی از اینها بدون سرپرست میباشند. یک تعداد از این افراد که توسط سازمان عفو بین مصاحبه شدند، به بخش های از افغانستان رفته بودند که با وجود وضعیت خطرناک، خطر روبرو شدن با مجرمین مانند شکنجه آنها قبل از برگشت در موردش هیچ معلومات نداشتند.

حوریه مصدق محقق سازمان عفو بین الملل در امور افغانستان در این مورد میگوید: "این اخراج ها نقض قانون بین المللی است و هر چی زودتر باید توقف داده شود. همین کشور های اروپایی که یک زمان همکاری بخاطر آینده بهتر افغانستان وعده سپرده بودند اکنون آرزو های این مردم را از بین برده و آنها را به کشوری که بعد از برگشت شان به اروپا خطرناکتر شده است تبعید میکنند."

برگشت اجباری و افزایش تلفات ملکی

تعداد برگشت شدگان اجباری از اروپا به افغانستان در زمان افزایش یافته است که آمار تلفات ملکی که توسط سازمان ملل متحد نشر یافته، به اوج بی سابقه رسیده است.

به اساس امار و احصایه رسمی اتحادیه اروپا برای سالهای 2015 و 2016، شمار مهاجرین اخراج شده از اروپا به افغانستان در این مقطع زمانی سه برابر افزایش یافته است یعنی اخراج مهاجرین افغان از اروپا در سال 2015 از 3290 مهاجر در سال 2016 به 9460 نفر رسیده است. به همین ترتیب شمار بازگشت کننده گان نسبت به دوسیه های پناهندگی در ما سپتمبر سال 2015 که 68 در صد بود در ماه دسیمبر سال 2016 به 33 در صد کاهش یافته است. در همین حال به اساس آمارهای یوناما یا ماموریت کمک ملل متحد برای افغانستان تعداد تلفات غیرنظامیان نیز افزایش یافته است.

در سال 2016 به اساس گزارش یوناما در حدود 11418 تن کشته و یا هم زخمی شده است. حملات بالای غیرنظامیان در هر نقطه افغانستان به وقوع پیوسته که بیشترین آنها را گروه هی مسلح به شمول طالبان و داعش انجام داده است. در شش ماه نخست سال 2017م یوناما تنها 5243 نفر تلفات ملکی را در افغانستان ثبت کرده است.

به تاریخ 31 می سال روان، در یکی از بزرگترین حملات در کابل 150 تن کشته شدند و دو برابر این تعداد در انفجارات بمب در نزدیکی سفارت های کشور های اروپایی در کابل زخمی شدند.

تعداد کشته و زخمی شدگان و کسایتیکه با ترس از شکنجه و تعقیب زندگی میکنند

محققان سازمان عفو بین الملل با تعداد از فامیل ها مصاحبه انجام دادند که بطور تعجب آوری از سرگزشت خود بعد از برگشت از اروپا قصه کردند که عزیزان خود را از دست داده بودند و به گونه بسیار تعجب آور از حملات بالای ملکی ها نجات یافته بودند و بالاخره در کشور با ترس تعقیب به سر میبرند که اصلاً در موردش آگهی ندارند.

صادقه (نام مستعار) با فامیلش در سال 2015 بعد از آن افغانستان را ترک کردند که شوهرش هادی اختطاف، مورد لت و کوب قرار گرفته و در مقابل پرداخت پول آزاد گردیده بود. با قبول نمودن سفر طولانی پرخطر یک ماهه، این فامیل افغان با هزار ها امید و با انتظار یک آینده مصون به ناروی رسید. مقامات کشور ناروی درخواست پناهندگی آنها را نه پذیرفت و برای این فامیل افغان دو انتخاب را پیشکش نمود. یا دستگیر شوید و بعداً به افغانستان اخراج شوید و یا هم 10700 یورو پول را قبول نموده و به خواست خود به افغانستان برگردید.

چندین ماه بعد از برگشت به افغانستان، شوهر صادق نا پدید میشود. با این وضعیت چندین روز سپری میشود و هیچ احوالی از شوهرش معلوم نمی شود. این بار هادی کشته شده است. صادق به این باور است که اختطاف کنندگان شوهرش را کشتند و حال آنها از بازدید قبر شوهرش در هراس اند.

فامیل فرهادی نیز در اکتوبر سال 2016 به گونه اجباری از ناروی اخراج شده اند. بعد از برگشت به افغانستان، این فامیل در نزدیکی مسجد باقر العلوم در شهر کابل زندگی میکرد، مسجدیکه هدف یک انفجار قرار گرفت و در نتیجه آن نزدیک به 27 نفر کشته شدند. بعداً مسوولیت این حمله و این کشتار را گروه که خود را دولت اسلامی می نامند، به عهده گرفت.

شدت این انفجار به حد قوی بود که سبحان فرهادی، که در آن زمان دو سال عمر داشت از دستان مادرش افتید و زخم برداشت. زمانیکه این فامیل به خانه رسید، از گوش های سبحان خون خارج میشد. سبحان از ناحیه گوش اش درد احساس میکرد و این درد چندین ماه بعد از این انفجار با این کودک همراهی میکند.

فرید (نام مستعار) نیز از جمله افرادی است که فامیل وی زمانیکه فرید طفل بود، افغانستان را ترک نمودند. این فامیل افغان نخست به کشور ایران مهاجر شدند و بعداً سفر ناروی را پیش روی گرفتند در کشوریکه فرید به عیسویت رو آورد. در ماه می سال 2017، فرید به کابل اخراج شد. شهر کابل در این زمان شاهد بیشترین خشونت در سطح افغانستان است. در سال 2016 میلادی 16 در صد تمام تلفات ملکی افغانستان را کابل قربانی داده است.

فرید هیچ خاطرات از افغانستان ندارد. حالا وی در یک کشور با ترس و هراس زندگی می کند که به شمول طالبان گروه های مسلح گوناگون مردم را بخاطر گرایش و روی آوردن به دیگر مذاهب و ادیان مورد هدف و تعقیب قرار میدهند. فرید به سازمان عفو بین الملل در این مورد گفت: "من میترسم. من در مورد افغانستان اصلاً هیچ چیزی نمیدانم. نمی فهمم که کجا بروم؟ من برای زندگی کردن پول ندارم و با عقارب و خویشاوندان نیز زندگی کرده نمیتونم چون آنها میبینند که من نماز نمی خوانم."

آزاد "نام مستعار" نیز در ایران بزرگ شده و بعداً با برادرش به کشور هالند مهاجر شده است. این مهاجر افغان در ماه می 2017 به افغانستان اخراج شده و همجنس گرا می باشد. به خاطر همجنس گرا بودنش این مهاجر افغان حال در هراس است که مبدا مردم گرایش جنسی اش را درک نکنند و به خودش کدام ضرر نرساند. آزاد نیز از برگشت به کشورش ترس داشت و پیش از برگشت به افغانستان این مهاجر تلاش خاتمه به زندگی اش نیز نموده است. آزاد در این رابطه به سازمان بین الملل گفت: "من تلاش دارم اینجا مرد باشم. من اصلاً تمرکز ندارم و در جریان شب زیاد میترسم. من خیلی میترسم."

جام زهر

حکومت ها و کشور های اروپایی بعد از امضای و نهایی نمودن تفاهمنامه تحت نام "راه مشترک برای آینده" بخاطر برگشت مهاجرین افغان از کشور های این اتحادیه، وضعیت وخیم و خطرناک افغانستان را درک نمودند.

در یک گزارش فاش شده نگاشته شده است که آژانس های اتحادیه اروپا وضعیت خراب امنیتی و تهدیدات علیه مردم این کشور را تایید نموده است. در این گزارش نیز آمده است که افغانستان نیز شاهد بی سابقه ای حملات تروریستی و تلفات ملکی نیز بوده است. با این حال، این کشورها با درک وضعیت فشاری می کرد که در آینده نزدیک باید بیشتر از 80 هزار نفر اخراج گردد.

در این مورد شواهد با اعتبار نیز در دست میباشد که این "ضرورت" را به گونه یک فشار بر دولت افغانستان اظهار شده است. وزیر مالیه افغانستان اکیل حکیمی به اعضای شورای ملی این کشور گفته است که "اگر حکومت افغانستان با اعضای اتحادیه اروپا در مورد بحران مهاجرت همکاری نکند، این امر بالای کمک های مالی اختصاص یافته این کشورها به افغانستان تأثیر بد خواهد داشت."

همانند این موضوع، یک منبع سری افغان که در مورد تفاهمنامه دولت افغانستان و اتحادیه اروپا معلومات دارد، به سازمان عفو بین الملل این تفاهمنامه را با "جام زهر" توجیه کرد که دولت افغانستان ناگزیر این جام را در بدل کمک های مالی این کشورها می بلعید.